

Prav nič VSAKDANJE

TRAJALO JE POLNIH ŠEST LET, DA JE IZŠEL PRVENEC MARKA GROBLERJA. A SE JE SPLAČALO ČAKATI.

Piše **Jure Potokar**

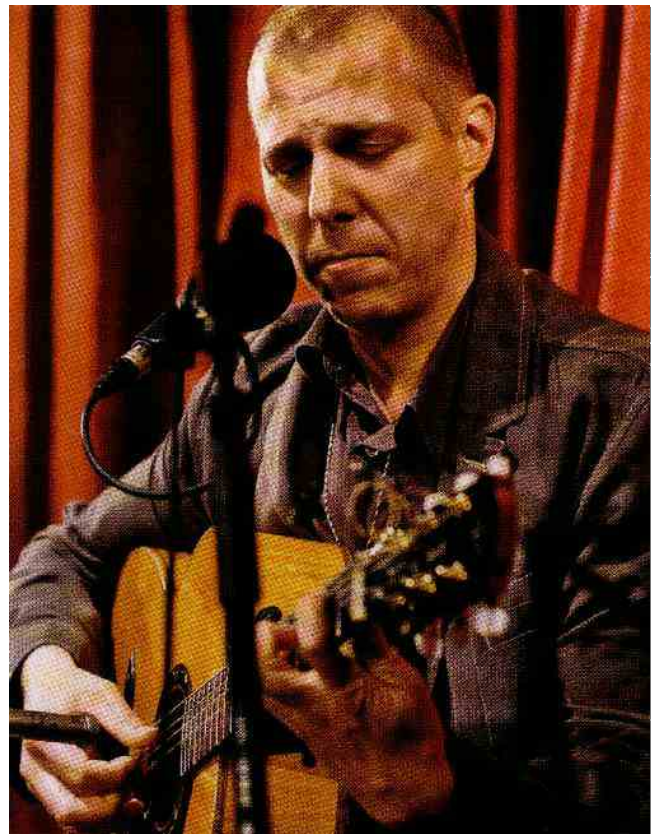
Še enkrat bom ostal pri slovenski peti pesmi in njenih interpretih. Ki jim seveda v medijsko zoženem prostoru ni ravno z rožicami postlano. Čeprav ne bi mogel reči, da jih je zato kaj manj ali da se z glasbo in besedili kakor koli prilagajajo razmeram. Prej nasprotno. Ni sile, ki bi tiste, ki menijo, da morejo in znajo s pesmijo sporočiti še kaj drugega, kot da so noro zaljubljeni ali da bodo od sreče zdaj zaplesali ob spremljavi treh najbolj zljajnanih akordov na nedoločljivi klaviaturi in ob poudarjenem ritmu, zares prisilila v kakšen kompromis. Želite dokaz? Kar precej bi se jih našlo in na nekatere poskušam občasno opozoriti tudi na tem mestu.

Marka Groblerja sem na primer spoznal šele na Kantfestu pred kratkim, točneje leta 2008, in takoj je naredil močan vtis ne samo s šarmantno raskavim baritonom in zrelo izvedbo, kar ni nič čudnega, saj je na istem festivalu leta 2004 že zmagal. Šele pozneje sem izvedel, da si anglist in germanist služi kruh kot gimnazijski profesor, glasbi pa ostaja zvest že od srednje šole, in da je v tem času že marsikaj ustvaril. Na primer glasbo za več dokumentarnih in igranih filmov, za lutkovno predstavo, zdaj pa se ukvarja z uglasbitvijo pesmi za otroke Toneta Dodleka.

Nič manjši vtis niso naredile zelo dobre avtorske pesmi, ki jih je zapel na Kantfestu leta 2008, in že tedaj se je govorilo o tem, da pripravlja prvo samostojno ploščo, potem ko je del ustvarjalnosti že predstavil na plošči skupine Ezl ek z naslovom Hitim zgubljen skoz' mesto.

Trajalo je torej polnih šest let, ampak Groblerjev prvenec je pred dobrim mesecem končno zares izšel pri založbi Celinika in na festivalu **Godibodi** doživel tudi javno predstavitev. Vendar se plošči Iz dneva v dan pravzaprav v ničemer ne vidi, da je prvenec, kajti sestavlja jo trinajst avtorskih pesmi, ki se ne odlikujejo samo z zanimivimi, literarno dodelanimi teksti (pravzaprav čisto poezijo), ampak tudi s svežimi melodijami, ki gredo takoj v uho, in z zvočno bogatimi aranžmaji. Ti so včasih že skoraj preveč razkošni za tisto, kar imamo za kantavtorstvo, ampak po drugi strani dajejo Groblerjevi glasbi nove razsežnosti in privlačnost, pravzaprav se zdi, da se v tem smislu že približujejo izročilu francoskega šansona.

Najbolj mi je pri Groblerjevem izboru pesmi Iz dneva v dan všeč, da jih povezuje nekakšen skupen urbani pridih, v besedilih se, tudi kadar govorijo o delfinih ali jugu, večkrat začuti Maribor s svojo dinamiko, kontrasti in posebnostmi. Izvajalec je v večini primerov tudi avtor glasbe in besedila, le v nekaterih primerih je drugo vlogo prepustil še bolj znanim in uglednim

prijateljem: Feriju Lainščku, Bojani Kunst, Petru Simoniču in Gregorju Preacu, čeprav bom takoj dodal, da so jim njegova besedila popolnoma enakovredna. Še več, najboljše pesmi na plošči so čisto avtorsko delo. Vzemimo recimo sijajno Grem na jug, ki bi z blago ironičnim besedilom, privlačno melodijo in domišljenim aranžmajem (kot za vse druge ga je prispeval Simon Šimat) v pravih okoliščinah prav lahko postala zelo priljubljena pesem radijskih valov. Nekaj podobnega velja tudi za najbolj dinamično pesem na plošči z naslovom Močne punce ali za nežnejšo Navezo, ki v refrenu pripoveduje: proti vetru obračamo se / na papirju iz listnatega testa. Zlasti v tej pesmi se zdi, da je Grobler dostojen naslednik velikega Marka Breclja in njegovih na prvi pogled nelogičnih oziroma ludističnih besedil. Tudi Groblerjeva poezija ob pozornejšem poslušanju razkriva izjemno metaforiko in simboliko ter spretno uporabo ironije, ki pride znova do izraza v izvrstni pesmi Sam, v nekakšni bossa novi, ki se začinja z verzi: Malo se o duši ve, / malo nam srce pove, / malokomu zlo na čelu piše.

Iz dneva v dan je torej nov dokaz, da imamo pri nas zares neizčrpen vir glasbenih talentov zelo raznolikih usmeritev. Pravzaprav se večkrat vprašam, zakaj potem množice pri nas tako nekritično obožujejo pogosto veliko skromnejše talente iz soseščine. ■